

[Keld Albrechtsen]

hed i det, i hvert fald fra SFs side, så det vil jeg hermed opfordre til.

(Kort bemærkning).

Kalnæs (SF):

Jeg skal blot sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi sådan set gerne stillede de betingelser og fik dem tvunget igennem, men der er det at sige til det, at det er afgørende for os også, at vi får denne finansieringsreform, og derfor er vi parate til at forhandle om den og finde frem til et eller andet kompromis. Vi tror, at vi kan snakke om det og ændre noget af det i hvert fald. Vi vil ikke lade det stå og falde med, at vi får det hele igennem, for vi mener ikke, at der kan skaffes nye arbejdspladser inden for byggeriet, uden man får noget, der minder om denne finansieringsreform, og det at skaffe nye arbejdspladser og få gang i byggeriet igen, mener vi er et helt overordnet mål.

Så vil jeg lige sige til hr. Dræbye, at der kan nu godt laves skattetænkning, også selv om der sker omflytning mellem beskattede personer og institutioner, for der er jo forskellige skatteprocenter; der er noget med 70 pct. for højt beskattede personer og 40 pct. for andre personer og desuden for institutioner.

Økonomiministeren (Ivar Nørsgaard):

Efter i lang tid at være blevet skældt ud for at ville tvangslovgive, lægge folk i låner, have pistolen på bordet og den slags er det ganske interessant nu i dag nærmest at blive kritiseret for, at det, vi nu kommer med, er for løst, og oven i købet blive skældt ud af de samme, som var kede af, at vi ville lave for faste aftaler, for håndfaste aftaler. Men det er altså, som jeg beskrev det, hr. Thorndahl, en indforståethed, vi har opnået. Den bygger selvfølgelig på en hel del samtaler, som dokumenterer over for os, at der er vilje og evne til at træde ind og købe disse obligationer i tilstrækkeligt omfang.

Jeg kan sige til hr. Kalnæs, at det er også den behovsstørrelse, som hr. Kalnæs nævnte, vi opererer med, nemlig at der tilsammen fra de individuelle købere og de institutionelle købere skulle blive en samlet efterspørgsel på årsbasis på omkring 12 mia kr. Det, vi imidlertid ikke ved noget bestemt om og ikke kan vide noget om, er, hvor mange der ønsker at

bruge det til privatfinansiering, og her har vi altså skønnet, at det nogenlunde ville blive halvdelen med traditionelle obligationer og halvdelen med indeksobligationer. Men det er jo et skøn, og først tiden vil vise, hvordan det vil forløbe.

Så spurgte hr. Fogh Rasmussen, om jeg ikke havde tænkt på betalingsbalancevirkningerne. Jo, hvis man overhovedet kan regne sig frem til betalingsbalancevirkninger i denne situation, så vil de være positive, fordi det, der vil være tale om, er, at der vil blive bygget nogle flere boliger, således at flere mennesker vil bruge penge til at bo for, og de kan ikke anskaffe dem med de nuværende ordninger. Begyndeshuslejen er så høj, at de ikke anskaffer disse boliger. I stedet for køber de sikkert en hel del ting, som kommer fra udlandet, så det bliver ikke sådan, at deres forbrugsmuligheder bliver større ved, at de nu anskaffer sig en bolig.

Med hensyn til spørgsmålet om det lukkede marked og det åbne marked vil jeg sige, at jeg har selvfølgelig under de samtaler, vi har haft med henholdsvis de radikale og SF konstateret, at man dér lagde vægt på hver sin form for marked, men jeg mener, at vi har fundet en meget fin balance ved, at det nu principielt er et åbent marked, men at vi gør alt, hvad vi kan, for at kursen kommer til at svinge omkring pari. Det gør vi bl. a. derved, at vi har nogle store institutionelle investorer, som skal optræde i markedet, og som vi har talt med om, hvordan de skal optræde. Og vi har nogle store grupper, der skal finansieres, nemlig det store boligbyggeri; dem har vi også talt med om, hvordan de skal optræde i markedet. Derfor er der en ret stor mulighed for at tilpasse efterspørgsel og udbud, sådan at vi, jeg vil ikke sige 100 procent, men nogenlunde kan holde kursen i ave, og det er, hvad vi anser for hensigtsmæssigt.

Med hensyn til spørgsmålet om udlændinge er det vores opfattelse, at disse indeksobligationer skal behandles på samme måde som statsobligationerne, og det vil sige, at de skal ikke kunne købes af udlændinge; det er Nationalbanken også interesseret i ikke sker.

Så blev der sagt fra fru Agnete Laustsens side, at der ikke var nævnt så forfærdelig meget fra min side om debitorsiden, og det er korrekt, men det, jeg har beskæftiget mig med, har netop kun været kreditorerne: